

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at de her afgifter og brugerbetalingen var noget, der kom frem i forbindelse med forhandlingerne om politiforliget, hvor det var ultimativt fra V og K, at de ikke måtte være med til at finansiere politiet.

Så kom jo den lykkelige situation, at der kom et flertal uden om V og K. Det beskriver hr. Anders Fogh Rasmussen ganske godt i det nye blad *Magasinet Liberal*, hvor han skriver:

»I en anspændt fase af forhandlingerne var vi nødt til at sige nej til at medvirke til et politiforlig. Årsagen var, at Mogens Lykketoft stædigt insisterede på at betale regningen for et bedre politi med øgede skatter og afgifter.«

Venstre og De Konservative var altså ude.

Men så skete der det, at da Venstre og De Konservative lige var gået, blev de øvrige partier åbenbart grebet af en eller anden form for bondeanger, og så opgav de fuldstændig det dér med, at de, der bruger pengene, også skal være med til at skaffe dem. Så fandt de lige pludselig en anden finansieringskilde, og den finansieringskilde er altså en finansieringskilde, som Venstre og De Konservative bedre kan lide. Det er den, der bygger på, at der skal være en vis mængde kriminalitet i samfundet, for er der ikke kriminalitet i samfundet, så er der ikke penge til at finansiere politiet. Det fremgår klart af finansloven.

Så kunne man forestille sig, at de besparelser her så var ude. Men lige pludselig optræder de igen et andet sted på finansloven, hvor Venstre og De Konservative – det skal indrømmes – ikke er med. Og hvor optræder de så? Ja, de optræder under afsnittet om aftalen om Måltidens Hus, børn m.v. Det er dér, man lægger penge på pas – undtagen for børn – og det er så dér, man laver de højere retsafgifter.

Fra Enhedslistens side har vi altså det princip, at vi godt vil være med til at skaffe penge til de udgifter, som vi ønsker at afholde. Vi ønsker faktisk ikke at afholde nogen udgifter uden også at være med til at skaffe pengene. På den anden side har vi det altså også sådan, at vi ikke føler nogen forpligtelse til at skaffe penge til hvad som helst. Derfor kunne vi sådan set ikke drømme om at stemme for det her forslag.

Faktisk er det vores principielle opfattelse, at pas i et moderne samfund burde være gratis. Hvad er baggrunden for, at man ikke skulle have et pas gratis? Hvad med et sygesikringsbevis? Skal vi ikke også begynde at tage beta-

ling for et sygesikringsbevis, så folk skal betale en eller anden afgift for at få et sygesikringsbevis? Det synes vi ikke. Vi synes, et pas er til for, at man kan komme uden for landets grænser, og det burde være en del af det at være statsborger i Danmark, og det burde sådan set være gratis.

Så vi kan ikke støtte lovforslaget.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke støtte dette lovforslag om retsafgifter og pasafgifter. Det er jo en af de finansieringskilder, som var på bordet under de politiforhandlinger, som allerede har været omtalt en del gange her under debatten, også en finansieringskilde, som vi fra Kristeligt Folkepartis side sådan set var villig til at diskutere, ikke bare i forhold til et eventuelt politiforlig, men også i forhold til den samlede finanslovaftale.

Det fik vi som bekendt ikke lov til. Regeringen holdt fast på, at finansloven skulle hakkes op i stumper og stykker og man skulle se de enkelte delområder for sig og også deres finansiering for sig. Dermed kunne Kristeligt Folkeparti ikke deltage i de videre forhandlinger om et politiforlig.

Vi finder egentlig, at det er en kritisabel måde at forhandle finanslov på overhovedet, at regeringen fra starten totalt nægter at se på den samlede finansiering af finansloven i en sammenhæng, og at man i den forbindelse blot beder de enkelte partier om at finansiere delområde for delområde. Vi mener ikke, at det er det, der giver mening med hensyn til at diskutere en finanslov og vedtage den ved en tredjebehandling, for dér gælder det jo den samlede finansiering og ikke, hvordan de enkelte områder finansieres som sådan.

Jeg synes også, at det, der allerede har været berørt her i debatten, vedrørende den kreativitet, som er blevet udfoldet i slutfasen af forhandlingerne om politiforliget, i virkeligheden udstiller konsekvenserne af en sådan forhandlingsstrategi fra regeringens side. Det bliver jo bare, at man rykker lidt rundt på cigarkasserne, så det samlede hele passer, i hvert fald set fra finansministerens side, men hvor de enkelte partier så i virkeligheden efter Kristeligt Folkepartis opfattelse bliver gidsler i regeringens overordnede spil uden den egentlige indflydelse på, hvordan den samlede finansiering ser ud, selv om man indirekte såvel som direkte bidrager til den.